

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2511/03
18.11.2003. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Ljubodraga Pljakića i Slobodana Miloševića, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "I" AD, koga zastupa advokat T., protiv tuženog Ministarstva za rad i zapošljavanje Republike Srbije u ..., radi poništaja rešenja br. 164-03-00447/2003-04 od 17.6.2003. godine, u predmetu inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.11.2003. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za rad i zapošljavanje Republike Srbije u ... br. 164-03-00447/2003-04 od 17.6.2003. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja inspektora rada Ministarstva za rad i zapošljavanje, Sektora inspekcije rada, Odseka inspekcije rada u ... sa sedištem u ... br. 380-117-231/6-03-04 od 11.3.2003. godine, kojim mu je naloženo da zaključi ugovor o radu u pisanom obliku sa J. sa danom stupanja na rad imenovane i podnese prijavu za obavezno socijalno osiguranje u roku od 8 dana od dana prijema rešenja.

U tužbi kojom je pokrenuo upravni spor tužilac, preko punomoćnika, ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava s obzirom da je J. kod tužioca obavljala sezonske, odnosno privremene i povremene poslove preko uputa omladinske odnosno studentske zadruge o čemu postoji dokumentacija delimično kod tužioca, a delimično kod zadruge. Smatra da je tuženi organ pogrešno primenio odredbe člana 16., 17. i 18. Zakona o radu, koje se odnose na radni odnos i ugovor o radu, jer se radi o poslovima iz člana 124. i 125. Zakona, odnosno o privremenim ili povremenim poslovima za koje se ne zaključuje ugovor o radu. Stoga inspektor rada nije imao ovlašćenje da naloži zaključivanje ugovora o radu sa navedenom radnicom u pisanom obliku niti takvo njegovo ovlašćenje proizlazi iz odredbe člana 158. navedenog zakona. Osim toga, tužilac nije u ugovornom odnosu sa J., s obzirom da ima zaključen ugovor sa zadrugom i da naknadu za rad ove radnice uplaćuje ... a ne njoj direktno, pa kako smatra da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca. Predložio je da se tužba uvaži a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na podnetu tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Po razmatranju spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja s obzirom da tužilac sa zaposlenom nije zaključio ugovor o radu pre stupanja na posao, to se u smislu člana 18. stav 2. Zakona o radu ima smatrati da je zaposlena zasnovala radni odnos na neodređeno vreme danom stupanja na rad.

Vrhovni sud Srbije nalazi da se ovakav zaključak tuženog organa ne može prihvatiti kao pravilan, s obzirom da u spisima predmeta nema dokaza u prilog tako utvrđenom činjeničnom stanju (zapisnik inspektora o izvršenoj kontroli i dr.), jer su sudu dostavljeni samo osporeno rešenje, prvostepeno rešenje i žalba tužioca na prvostepeno rešenje.

Stoga se ne može zaključiti kako su upravni organi utvrdili da je J. u RJ tužioca "M" u ..., bila radno angažovana u skladu sa odredbom člana 16. stav 1. Zakona o radu ("Sl. glasnik RS" br. 70/01, 73/01), a ne na obavljanju povremenih ili privremenih poslova iz delatnosti tužioca preko uputa zadruge u skladu sa odredbom člana 124. i 125. navedenog zakona.

Po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, u provedenom postupku je potrebno utvrditi karakter radnog angažovanja J. kod tužioca, proverom poslovnih knjiga tužioca, da li postoji zaključen ugovor sa zadrugom o radnom angažovanju radnika, kako su i da li su vršene isplate zarade angažovanoj radnici od strane tužioca, ili je isplata vršena zadruzi preko koje je angažovana, što se može utvrditi i proverom poslovnih knjiga te zadruge.

U tom postupku, moraju se uzeti izjave ovlašćenih lica tužioca i zadruge, kao i angažovane radnice u skladu sa odredbom člana 9. a u vezi člana 133. Zakona o opštem upravnom postupku.

Od utvrđenog činjeničnog stanja zavisi i ovlašćenje inspektora rada da tužiocu naloži otklanjanje propusta u vezi

radnog angažovanja navedenog radnika. Prema stavu suda inspektor ima ovlašćenje da u skladu sa odredbom člana 158. stav 1. Zakona o radu, kroz otklanjanje nepravilnosti utvrđenih prilikom kontrole, naloži i zaključenje ugovora o radu ukoliko radno angažovanje radnika ima karakter radnog odnosa, ali ne i ukoliko se radi o angažovanju sa karakterom nekog drugog ugovornog odnosa, što ne bi bilo u skladu sa citiranom odredbom zakona, već bi predstavljalo prekoračenje ovlašćenja inspektora rada.

Sa izloženog, kako se zakonitost osporenog rešenja ne može sa sigurnošću ispitati, to je Vrhovni sud Srbije primenom odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što su primedbe suda iznete u ovoj presudi obavezne za tuženi organ u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 18.11.2003. godine, U. 2511/03

Predsednik veća, sudija,

Olga Đuričić, s.r.

Zapisničar,

Nadežda Nikolić, s.r.

Za tačnost otpravka

dlj.